

Bruxelles, den 16.2.2016
COM(2016) 53 final

2016/0031 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om indførelse af en mekanisme for udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet og om ophævelse af afgørelse nr. 994/2012/EU

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 27 final}

{SWD(2016) 28 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Forslagets begrundelse og formål

Af strategien for energiunionen (COM(2015) 80) fremgår det, at *"et vigtigt aspekt af sikringen af energisikkerhed (navnlig for gas) er, at aftaler om køb af energi fra tredjelande skal overholde EU-lovgivningen fuldt ud"*. I samme ånd opfordrede Rådet i sine konklusioner af 19. marts 2015 også til at "sikre fuld overensstemmelse med EU-retten i alle aftaler vedrørende køb af gas fra eksterne leverandører, navnlig ved at styrke gennemsigtigheden af sådanne aftaler og foreneligheden med EU's energisikkerhedsbestemmelser".

En mekanisme for udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet blev indført ved en afgørelse, som blev vedtaget af Parlamentet og Rådet den 25. oktober 2012, og som trådte i kraft den 17. november 2012 ("afgørelsen om mellemstatslige aftaler")¹. Det vigtigste element i denne mekanisme er, at Kommissionen foretager en vurdering af de mellemstatslige aftalers forenelighed, efter at en medlemsstat og et tredjeland har indgået sådanne aftaler.

Kommissionen har siden 2012 høstet betydelig erfaring med gennemførelsen af mekanismen. Overordnet set er det Kommissionens vurdering – hvilket også fremgår af konsekvensanalysen af revisionen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler og rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler – at den nuværende ordning, om end den er nyttig, når det drejer sig om modtagelse af oplysninger om eksisterende mellemstatslige aftaler og påvisning af problemer vedrørende deres forenelighed med EU-retten, ikke er tilstrækkelig til at løse en sådan uforenelighed. Som det fremgår af strategien for energiunionen, har det *"vist sig, at det i praksis er meget svært at genforhandle disse aftaler. Underskrivernes forhandlingsposition er allerede fastlagt, og det skaber politisk pres for ikke at ændre nogen af aftalens aspekter"*.

Hvis Kommissionen følgelig bliver involveret, før en medlemsstat og et tredjeland indgår sådanne aftaler, vil det medføre betydelig merværdi, fordi det vil løse potentielle konflikter mellem medlemsstaternes forpligtelser i henhold til international traktatret og EU-retten.

Der er i den forbindelse to primære målsætninger med revisionen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler:

- 1) Det skal sikres, at de mellemstatslige aftaler er forenelige med EU-retten for at sikre et velfungerende indre energimarked og øge EU's energisikkerhed.
- 2) Gennemsigtigheden af de mellemstatslige aftaler skal øges for at øge omkostningseffektiviteten ved EU's energiforsyning og solidariteten mellem medlemsstaterne.

Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Forslaget er i overensstemmelse med en række foranstaltninger vedtaget på EU-niveau for at forbedre EU-energimarkedets funktionsmåde og øge EU's energisikkerhed.

¹ Afgørelse nr. 994/2012/EU om indførelse af en mekanisme for udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet.

Revisionen af den eksisterende afgørelse om mellemstatslige aftaler er et led i strategien for energiunionen, som blev vedtaget i februar 2015, og som fastsætter de overordnede rammer og forvaltningsstrukturen for en fornyet europæisk energipolitik.

Den handlingsplan, der er knyttet til strategien for energiunionen, indeholder en række foranstaltninger, som skal øge EU's energisikkerhed. Forslaget skal derfor ses i sammenhæng med andre initiativer, herunder revisionen af forordningen om gasforsyningssikkerhed². Afgørelsen om mellemstatslige aftaler er tæt forbundet med forordningen om gasforsyningssikkerhed, men anvendelsesområdet for den mekanisme for udveksling af oplysninger, den fastsætter, er bredere. I afgørelsen om mellemstatslige aftaler defineres en mellemstatslig aftale som "*enhver retligt bindende aftale mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, der har indvirkning på det indre energimarkeds virkemåde eller funktionsmåde eller på energiforsyningssikkerheden i Unionen*". Afgørelsen om mellemstatslige aftaler finder derfor anvendelse på alle mellemstatslige aftaler vedrørende forsyning af og infrastruktur for energiprodukter, navnlig gas, olie og elektricitet. Kun mellemstatslige aftaler henhørende under Euratomtraktatens anvendelsesområde er ikke omfattet. I Euratomtraktatens artikel 103 er der fastsat en særlig procedure med forudgående vurdering for disse aftaler.

Anvendelsesområdet for afgørelsen om mellemstatslige aftaler omfatter ikke kommercielle kontrakter mellem kommercielle enheder³. Dette forslag udvider ikke anvendelsesområdet for afgørelsen om mellemstatslige aftaler til kommercielle kontrakter tilknyttet mellemstatslige aftaler, eftersom dette område – som angivet i strategien for energiunionen – når det drejer sig om kommercielle gasforsyningskontrakter, allerede er dækket af forslaget om revision af forordningen om gasforsyningssikkerhed.

Overensstemmelse med andre EU-politikker

Forslaget bidrager ikke blot til EU's energipolitik. Ved at sikre, at de mellemstatslige aftaler er forenelige med EU-retten, bidrager forslaget ligeledes til andre af Unionens politikker på områder som det indre marked, konkurrence og offentligt udbud.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlag

Formålene med dette forslag som nævnt ovenfor er i overensstemmelse med følgende mål i EU-traktaten:

- Sikre energiforsyningssikkerheden i Unionen (artikel 194, stk. 1, litra b), i TEUF)
- Skabe et fungerende indre energimarked i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne (artikel 3, stk. 3, i TEU og artikel 194, stk. 1, i TEUF).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (ref. XXX).

³ Det understreges i betragtning 7 i afgørelsen om mellemstatslige aftaler, at afgørelsen ikke skaber forpligtelser i forbindelse med aftaler mellem kommercielle enheder. Det gøres ligeledes tydeligt i betragtningen, at medlemsstaterne frivilligt kan underrette Kommissionen om kommercielle aftaler, som der udtrykkeligt henvises til i mellemstatslige aftaler.

Artikel 194 i TEUF er derfor retsgrundlaget for den foreslåede revision af afgørelsen om mellemstatslige aftaler, ligesom den var grundlag for den eksisterende afgørelse om mellemstatslige aftaler, der blev vedtaget af Parlamentet og Rådet den 25. oktober 2012.

Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Nødvendigheden af EU-tiltag: Retsgrundlaget for revisionen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler er artikel 194 i TEUF. Afgørelsen om mellemstatslige aftaler blev vedtaget i 2012 på dette grundlag og under overholdelse af nærhedsprincippet. Indførelsen af en obligatorisk forudgående vurdering fra Kommissionen vil imidlertid ændre afgørelsen om mellemstatslige aftaler. Ændringen vil indebære en overdragelse af opgaver fra medlemsstaterne til EU. Som forklaret i det foregående viser erfaringen, at medlemsstaternes vurdering ikke er tilstrækkelig og tilfredsstillende, når det drejer sig om at sikre, at de mellemstatslige aftaler er forenelige med EU-retten, og det medfører juridisk usikkerhed. Kommissionens forudgående inddragelse vil give betydelig merværdi med hensyn til at løse problemer (især konflikter mellem medlemsstaternes forpligtelser i henhold til international traktatret og EU-ret).

EU-merværdi: Den gradvise integration af energiinfrastrukturer og -markeder, den fælles afhængighed af eksterne leverandører og behovet for solidaritet i krisetider indebærer, at de grundlæggende politiske beslutninger på energiområdet ikke udelukkende bør træffes på nationalt plan uden inddragelse af nabolandene og EU. Afgørelsen om mellemstatslige aftaler står ved en skillevej mellem den eksterne dimension (eftersom den omhandler aftaler med tredjelande) og det indre marked (da ikke-forenelige bestemmelser såsom destinationsklausuler har en negativ virkning på den frie strøm af energiprodukter på det indre marked). Der er derfor klar merværdi ved at styrke samarbejdet og gennemsigtigheden på EU-niveau inden for rammerne af dette forslag.

Proportionalitet

Forslaget har følgende formål:

- 1) Det skal sikre, at de mellemstatslige aftaler er forenelige med EU-retten for således at sikre et velfungerende indre energimarked og øge EU's energisikkerhed.
- 2) Gennemsigtigheden af de mellemstatslige aftaler skal øges for at øge omkostningseffektiviteten ved EU's energiforsyning og solidariteten mellem medlemsstaterne.

For at nå disse mål foreslås der i hovedtræk en blanding af fakultative standardbestemmelser og en forudgående vurdering af de mellemstatslige aftaler før deres undertegnelse. Som forklaret i konsekvensanalysen om revisionen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler vil det ikke være effektivt at bevare den nuværende ordning, navnlig fordi ingen af de mellemstatslige aftaler, som Kommissionen har påvist som værende problematiske, er blevet ophævet indtil nu.

Ligeså konkluderes det i konsekvensanalysen, at løsningen med at udarbejde obligatoriske standardbestemmelser vil kunne hjælpe medlemsstaterne med at undgå uforenelighed med EU-retten, men at den lange række situationer og forretningsmodeller under anvendelsesområdet for afgørelsen om mellemstatslige aftaler imidlertid ikke gør det muligt at udarbejde standardbestemmelser, der er præcise nok til at skabe juridisk sikkerhed og erstatte en grundig forudgående vurdering af det endelige udkast. Afhængig af tredjelandets standpunkt og forhandlingsposition vil medlemsstaterne derudover måske ikke have held til at indføre standardbestemmelser i en mellemstatslig aftale.

Det konkluderes derfor i konsekvensanalysen, at løsningen med en obligatorisk forudgående vurdering er den mindst strenge tilgang til at undgå manglende forenelighed af de mellemstatslige aftaler.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Den eksisterende lovgivning på området er afgørelsen om mellemstatslige aftaler. Dette forslag sigter på at styrke og forbedre de foranstaltninger og procedurer, der er fastsat i den eksisterende afgørelse. Derfor er det passende at vælge en afgørelse som reguleringsmiddel. I lyset af mængden af nye elementer og deres anvendelsesområde foreslås det i udkastet til afgørelse at ophæve og erstatte den nuværende afgørelse nr. 994/2012/EU i stedet for at ændre de gældende bestemmelser.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Dette forslag bygger på de erfaringer, som Kommissionen har gjort i forbindelse med gennemførelsen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler, siden denne trådte i kraft den 17. november 2012, og som er blevet analyseret i evalueringsrapporten, der er vedlagt som bilag til konsekvensanalysen af revisionen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler, og i rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af den eksisterende afgørelse om mellemstatslige aftaler.

Disse rapporter konkluderer, at hvad angår effektiviteten af afgørelsen om mellemstatslige aftaler, har de nuværende bestemmelser (især den efterfølgende vurdering af foreneligheden) ikke resulteret i ændringer af indgåede mellemstatslige aftaler, som var uforenelige, med henblik på at gøre dem forenelige, ligesom de ikke har påvirket medlemsstaternes forhandlinger med tredjelande direkte. Der er navnlig aldrig frivilligt blevet indgivet et udkast til en mellemstatslig aftale, så Kommissionen kunne foretage en forudgående vurdering heraf. Derfor anses afgørelsen om mellemstatslige aftaler i sin nuværende form for ikke at være effektiv.

Det konkluderes endvidere, at de samlede omkostninger ved den nuværende afgørelse om mellemstatslige aftaler berettiges af fordelene ved, at afgørelsen værner om det indre energimarkeds funktionsmåde og bidrager til forsyningssikkerheden. Afgørelsen om mellemstatslige aftaler kunne imidlertid være mere effektiv, hvis vurderingen af foreneligheden med EU-retten blev foretaget på forhånd (frem for bagefter som det p.t. er tilfældet). Dette ville øge den juridiske sikkerhed og spare omkostninger for både medlemsstaterne og Kommissionen.

Desuden gør rapporterne det klart, at de mellemstatslige aftaler fortsat vil spille en væsentlig rolle i EU's energisektor. Afgørelsen om mellemstatslige aftaler er derfor relevant, men den skal tilpasses de skiftende energiforsyninger og -ruter. Det understreges også, at der er en klar EU-merværdi ved afgørelsen om mellemstatslige aftaler, idet den styrker samarbejdet og gennemsigtigheden på EU-niveau og bidrager til forsyningssikkerhed og det indre energimarkeds funktion.

Samlet set konkluderes det i disse rapporter, at de procedurer, der er fastsat i afgørelsen om mellemstatslige aftaler, ikke er fuldt ud formålstjenlige. Det største proceduremæssige problem i den forbindelse er den nuværende ordnings efterfølgende vurdering af

foreneligheden, hvilket var resultatet af hårde forhandlinger, da afgørelsen om mellemstatslige aftaler blev vedtaget i 2012.

Nærværende forslag afhjælper de konstaterede mangler.

Høringer af interesserede parter

Mellem den 28. juli og den 22. oktober 2015 blev der afholdt en offentlig høring. Kommissionen modtog ca. 25 svar fra interessenter, herunder medlemsstaterne og adskillige sammenslutninger (myndigheder og repræsentanter for industrien), og responsniveauet på høringen kan betragtes som tilfredsstillende.

Samtlige respondenter understregede de mellemstatslige aftalers betydning for energiforsynings sikkerheden og et velfungerende indre energimarked. Respondenterne var splittede hvad angår behovet for at styrke den ordning, der er fastsat i afgørelsen om mellemstatslige aftaler, og måden, hvorpå dette bedst kan gøres.

Den fuldstændige rapport om resultaterne af den offentlige høring er knyttet som bilag til konsekvensanalysen om revisionen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler, og de ikke-fortrolige svar er offentliggjort på Kommissionens websted⁴.

Indhentning og brug af ekspertbistand

Oplysningerne relateret til gennemførelsen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler er delvist fortrolige, hvilket skyldes visse bestemmelser i selve afgørelsen (artikel 4 – Fortrolighed) eller visse undtagelser i forordning (EF) nr. 1049/2001⁵ om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led – beskyttelse af internationale forbindelser, artikel 4, stk. 5 – anmodning fra en medlemsstat om ikke at give aktindsigt i et dokument fra denne medlemsstat uden dens forudgående samtykke eller artikel 4, stk. 2, andet led – retslige procedurer og juridisk rådgivning). Bl.a. af disse fortrolighedshensyn blev det besluttet ikke at foretage en ekstern undersøgelse af gennemførelsen af den eksisterende afgørelse om mellemstatslige aftaler.

Konsekvensanalyse

Alle de foreslåede foranstaltninger støttes af konsekvensanalysen. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse den 4. december 2015.

Der er i konsekvensanalysen gennemgået i alt fem løsningsmodeller:

Løsning 1: Grundscenarie: Afgørelsen om mellemstatslige aftaler forbliver uændret, men traktatbrudspolitikken styrkes.

Løsning 2: Standardbestemmelser til anvendelse i mellemstatslige aftaler, som ikke er i strid med EU-retten/-retningslinjerne.

Løsning 3: Kommissionen foretager obligatoriske forudgående vurderinger af de mellemstatslige aftaler.

Løsning 4: Kommissionens deltagelse som observatør i forhandlingerne om de mellemstatslige aftaler gøres obligatorisk.

Løsning 5: Kommissionen forhandler EU-aftaler på energiområdet.

⁴ <https://ec.europa.eu/energy/en/consultations/consultation-review-intergovernmental-agreements-decision>

⁵ EUT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Det konkluderes i konsekvensanalysen, at den mest omkostningseffektive, effektive og forholdsmæssige løsning er løsning 3.

Målrettet regulering og forenkling

Forslaget medfører en begrænset forøgelse af den administrative byrde.

Grundlæggende rettigheder

Ikke relevant.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet.

5. ANDRE ELEMENTER

Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

Artikel 8 i afgørelsen om mellemstatslige aftaler indeholder en revisionsbestemmelse. Artiklen fastsætter, at Kommissionen senest den 1. januar 2016 og hvert tredje år herefter fremlægger en rapport.

Ud over evalueringsrapporten, der er vedlagt som bilag til konsekvensanalysen om revisionen af afgørelsen om mellemstatslige aftaler, er nærværende forslag om revision af afgørelsen om mellemstatslige aftaler ledsaget af den første rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

I fremtiden har Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8 i afgørelsen om mellemstatslige aftaler til hensigt at fremlægge den næste rapport senest den 1. januar 2020.

Endelig vil Kommissionen i kraft af sin rolle som traktaternes vogter, når det er nødvendigt, fortsætte proceduren i traktatens artikel 258 i tilfælde, hvor medlemsstaterne tilsidesætter deres forpligtelser vedrørende gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten.

Forklarende dokumenter (for direktiver)

Ikke relevant.

Detaljeret redegørelse for forslagets bestemmelser

Den reviderede afgørelse består af følgende elementer:

1. Meddelelesespligt vedrørende mellemstatslige aftaler:
 - Medlemsstaten er forpligtet til at underrette Kommissionen om sin hensigt om at indlede forhandlinger med et tredjeland med henblik på at indgå nye mellemstatslige aftaler eller ændre eksisterende aftaler.
 - Kommissionen skal regelmæssigt holdes orienteret, når der er givet en sådan meddelelse om forhandlinger.
 - Når medlemsstaten giver meddelelse om forhandlinger, kan Kommissionens tjenestegrene rådgive medlemsstaten om, hvordan der undgås uforenelighed mellem den mellemstatslige aftale og EU-retten, Unionens politiske standpunkter som vedtaget i Rådet eller Det Europæiske Råds konklusioner.

- Medlemsstaten skal til Kommissionen fremsende udkast til en mellemstatslig aftale eller til en ændring heraf sammen med alle ledsagende dokumenter, så snart forhandlingerne har ført til, at parterne er blevet enige om alle aftalens elementer, så Kommissionen kan foretage sin forudgående vurdering.
- Ved ratifikation skal medlemsstaten til Kommissionen fremsende mellemstatslige aftaler eller ændringer heraf med alle de ledsagende dokumenter.
- Medlemsstaten skal til Kommissionen fremsende alle eksisterende mellemstatslige aftaler eller ændringer heraf med alle de ledsagende dokumenter.
- Aftaler mellem virksomheder er ikke omfattet af meddelelsespligten, men meddelelser kan indgives frivilligt.
- Kommissionen er forpligtet til at dele de oplysninger og dokumenter, den har modtaget, med andre medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne om fortrolighed.

2. Kommissionens vurdering:

- Kommissionen forpligtes til inden for seks uger at foretage en forudgående vurdering af udkast til mellemstatslige aftaler eller ændringer heraf og underrette medlemsstaterne om eventuelle tvivl vedrørende foreneligheden med EU-retten, navnlig med hensyn til det indre energimarked og EU's konkurrenceret.
- Kommissionen er forpligtet til inden for 12 uger efter datoen for meddelelsen at underrette medlemsstaten om sin udtalelse om, hvorvidt den mellemstatslige aftale eller ændringer heraf er forenelig med EU-retten.
- Medlemsstaten indgår ikke foreslåede mellemstatslige aftaler eller ændringer heraf, inden Kommissionen har meddelt medlemsstaten eventuelle tvivl og afgivet sin udtalelse. Når medlemsstaten indgår den foreslåede mellemstatslige aftale eller en ændring heraf, skal den tage størst mulig hensyn til Kommissionens udtalelse.
- Kommissionen forpligtes til inden for ni måneder efter meddelelsen at foretage efterfølgende vurderinger af eksisterende mellemstatslige aftaler eller ændringer heraf og til at underrette medlemsstaterne, hvis der er tvivl om, at disse aftaler er forenelige med EU-retten.

3. Meddelelsespligt og Kommissionens vurdering vedrørende ikke-bindende instrumenter:

- Medlemsstaten skal fremsende eksisterende og fremtidige ikke-bindende instrumenter med alle de ledsagende dokumenter til Kommissionen.
- Kommissionen kan foretage en efterfølgende vurdering af de fremlagte ikke-bindende instrumenter og underretter medlemsstaten herom, hvis den mener, at foranstaltningerne til gennemførelse af det ikke-bindende instrument kan være i modstrid med EU-retten.
- Kommissionen er forpligtet til at dele de modtagne dokumenter med andre medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne om fortrolighed.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om indførelse af en mekanisme for udveksling af oplysninger vedrørende mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter mellem medlemsstaterne og tredjelande på energiområdet og om ophævelse af afgørelse nr. 994/2012/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og⁷
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et velfungerende indre energimarked kræver, at energi, der importeres til Unionen, er fuldt omfattet af reglerne for etablering af det indre energimarked. Et indre energimarked, der ikke fungerer tilfredsstillende, bringer Unionen i en sårbar og ufordelagtig situation med hensyn til energiforsynings sikkerheden og underminerer dets potentielle fordele for de europæiske forbrugere og den europæiske industri.
- (2) Målet med strategien for energiunionen som vedtaget af Kommissionen den 25. februar 2015⁸ er at give forbrugerne sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi til overkommelige priser. Mere præcist understreges det i strategien for energiunionen, at et vigtigt aspekt af sikringen af energisikkerhed er, at aftaler om køb af energi fra tredjelande skal overholde EU-retten fuldt ud, hvilket bygger på den analyse, der blev udført i forbindelse med den europæiske energisikkerhedsstrategi fra maj 2014⁹. I samme ånd opfordrede Rådet i sine konklusioner af 19. marts 2015 til at sikre fuld forenelighed med EU-retten i alle aftaler vedrørende køb af gas fra eksterne leverandører, navnlig ved at styrke gennemsigtigheden af sådanne aftaler og foreneligheden med EU's energisikkerhedsbestemmelser.

⁶ EUT C af, s. .

⁷ EUT C af, s. .

⁸ COM(2015) 80.

⁹ COM(2014) 330.

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 994/2012/EU¹⁰ var nyttig med hensyn til modtagelse af oplysninger om eksisterende mellemstatslige aftaler og påvisning af problemer vedrørende deres forenelighed med EU-retten.
- (4) Afgørelse nr. 994/2012/EU har imidlertid vist sig at være ineffektiv, når det drejer sig om at sikre, at mellemstatslige aftaler er forenelige med EU-retten. Afgørelsen byggede hovedsageligt på, at Kommissionen foretager en vurdering af en mellemstatslig aftale, efter at medlemsstaterne har indgået en sådan aftale med et tredjeland. Erfaringerne fra gennemførelsen af afgørelse nr. 994/2012/EU viste, at en sådan efterfølgende vurdering ikke fuldt ud udnytter muligheden for at sikre, at den mellemstatslige aftale er forenelig med EU-retten. Navnlig indeholder de mellemstatslige aftaler ofte ingen passende ophævelses- eller tilpasningsbestemmelser, som gør det muligt for medlemsstaterne at bringe den mellemstatslige aftale i overensstemmelse med EU-retten inden for en rimelig frist. Desuden er underskrivernes forhandlingsposition allerede fastlagt, og det skaber politisk pres for ikke at ændre nogen af aftalens aspekter.
- (5) For at undgå manglende forenelighed med EU-retten og øge gennemsigtigheden bør medlemsstaterne hurtigst muligt underrette Kommissionen om deres hensigt om at indlede forhandlinger med henblik på indgåelse af nye mellemstatslige aftaler eller ændring af eksisterende mellemstatslige aftaler. Kommissionen bør regelmæssigt holdes orienteret om udviklingen i forhandlingerne. Medlemsstaterne bør have mulighed for at indbyde Kommissionen til at deltage i forhandlingerne som observatør.
- (6) Under forhandlingerne bør Kommissionen have mulighed for at rådgive om, hvordan uforenelighed med EU-retten undgås. Kommissionen kan sammen med medlemsstaterne navnlig udarbejde fakultative standardbestemmelser eller retningslinjer. Kommissionen bør have mulighed for at henlede opmærksomheden på Unionens energipolitiske mål og princippet om solidaritet mellem medlemsstaterne samt på Unionens politiske standpunkter som vedtaget i Rådet eller Det Europæiske Råds konklusioner.
- (7) For at sikre forenelighed med EU-retten bør medlemsstaterne fremlægge udkastet til mellemstatslig aftale for Kommissionen, før aftalen bliver retligt bindende for parterne (forudgående vurdering). Kommissionen bør i en ånd af samarbejde støtte medlemsstaten i dens bestræbelser på at indkredse de problemer med foreneligheden, der måtte være i udkastet til mellemstatslig aftale. Medlemsstaten vil således være bedre forberedt til at indgå en aftale, der er forenelig med EU-retten. Kommissionen bør have tid nok til at foretage en sådan vurdering for uden unødige forsinkelser at sørge for så stor juridisk klarhed som muligt. For at høste det fulde udbytte af Kommissionens støtte bør medlemsstaterne afstå fra at indgå mellemstatslige aftaler, indtil Kommissionen har underrettet medlemsstaten om sin vurdering. Medlemsstaterne bør tage alle nødvendige skridt med henblik på at finde en passende løsning for at fjerne den påviste uforenelighed.
- (8) Set i lyset af strategien for energiunionen er gennemsigtighed med hensyn til tidligere og fremtidige mellemstatslige aftaler fortsat yderst vigtig. Medlemsstaterne bør derfor fortsat underrette Kommissionen om alle eksisterende og fremtidige mellemstatslige aftaler, uanset om de er trådt i kraft eller anvendes midlertidigt i henhold til artikel 25 i Wienerkonventionen om traktatretten, såvel som om nye mellemstatslige aftaler.

¹⁰ EUT L 299 af 27.10 2012, s. 13.

- (9) Kommissionen bør vurdere, hvorvidt de mellemstatslige aftaler, der er trådt i kraft eller anvendes midlertidigt forud for denne afgørelses ikrafttræden, er forenelige med EU-retten og underrette medlemsstaterne herom. I tilfælde af uforenelighed bør medlemsstaterne tage alle nødvendige skridt med henblik på at finde en passende løsning for at fjerne den påviste uforenelighed.
- (10) Afgørelsen bør udelukkende finde anvendelse på mellemstatslige aftaler, der har indvirkning på det indre energimarked eller på Unionens energiforsyningsikkerhed. I tvivlstilfælde bør medlemsstaterne rådføre sig med Kommissionen. I princippet har aftaler, der ikke længere er i kraft eller ikke længere anvendes, ikke nogen indvirkning på det indre energimarked eller på energiforsyningsikkerheden i Unionen og bør derfor ikke være omfattet af denne afgørelse.
- (11) Medlemsstaterne skaber relationer til tredjelande ved at indgå mellemstatslige aftaler men også gennem ikke-bindende instrumenter. Selv når de er retligt ikke-bindende, kan sådanne instrumenter anvendes til at fastsætte en detaljeret ramme for energiinfrastruktur og energiforsyning. I den forbindelse kan ikke-bindende instrumenter have virkninger på det indre energimarked, som ligner de mellemstatslige aftalers virkninger, eftersom deres gennemførelse kan resultere i en overtrædelse af EU-retten. For at sikre større gennemsigtighed hvad angår alle foranstaltninger anvendt af medlemsstaterne, der kan påvirke det indre energimarked og energisikkerheden, bør medlemsstaterne derfor efterfølgende fremlægge de respektive ikke-bindende instrumenter for Kommissionen. Kommissionen bør vurdere de fremlagte ikke-bindende instrumenter og, hvis det er relevant, underrette medlemsstaten herom.
- (12) Mellemstatslige aftaler, som skal meddeles i deres helhed til Kommissionen på grundlag af andre EU-retsakter, eller som henhører under Euratomtraktatens anvendelsesområde, bør ikke omfattes af denne afgørelse.
- (13) Denne afgørelse bør ikke skabe forpligtelser i forbindelse med aftaler mellem virksomheder. Den er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne frivilligt underretter Kommissionen om sådanne aftaler, som der udtrykkeligt henvises til i mellemstatslige aftaler eller ikke-bindende instrumenter.
- (14) Kommissionen bør stille de oplysninger, som den modtager, til rådighed for alle de øvrige medlemsstater i sikker elektronisk form. Kommissionen bør respektere anmodninger fra medlemsstaterne om at behandle de fremsendte oplysninger som fortrolige. Anmodninger om fortrolighed bør dog ikke begrænse Kommissionens egen adgang til fortrolige oplysninger, da Kommissionen har brug for omfattende oplysninger til sin egen vurdering. Kommissionen bør have ansvaret for at sikre, at fortrolighedsklausulen respekteres. Anmodninger om fortrolig behandling bør ikke berøre retten til aktindsigt som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001¹¹.
- (15) Anser en medlemsstat en mellemstatslig aftale for at være fortrolig, bør den give Kommissionen en sammenfatning heraf med henblik på videregivelse af denne sammenfatning til de øvrige medlemsstater.
- (16) En permanent udveksling af oplysninger om mellemstatslige aftaler på EU-niveau bør gøre det muligt at udvikle bedste praksis. Kommissionen bør på grundlag af denne bedste praksis og, for så vidt angår Unionens eksterne politikker, i samarbejde med

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EUT L 299 af 27.10.2002, s. 13).

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, hvis det er relevant, udarbejde fakultative standardbestemmelser til anvendelse i mellemstatslige aftaler mellem medlemsstaterne og tredjelande. Anvendelsen af sådanne standardbestemmelser bør tage sigte på at undgå konflikter mellem mellemstatslige aftaler og EU-retten, især lovgivningen vedrørende det indre energimarked og konkurrenceretten, og konflikter med internationale aftaler, der indgås af Unionen. Det bør være fakultativt at anvende dem, og det bør være muligt at tilpasse deres indhold til enhver specifik situation.

- (17) En bedre gensidig viden om eksisterende og nye mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter burde muliggøre bedre koordinering i energispørgsmål mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen. En sådan forbedret koordinering burde sætte medlemsstaterne i stand til fuldt ud at drage fordel af Unionens politiske og økonomiske vægt og gøre det muligt for Kommissionen at foreslå løsninger på de problemer, der er påvist i de mellemstatslige aftaler.
- (18) Kommissionen bør lette og fremme koordinering mellem medlemsstaterne for at styrke Unionens samlede strategiske rolle gennem en stærk og effektiv koordineret tilgang over for producent-, transit- og forbrugerlandene.
- (19) Målet for denne afgørelse, nemlig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter på energiområdet, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne selv og kan derfor på grund af afgørelsens virkninger i alle medlemsstater bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (20) Bestemmelserne i denne afgørelse bør ikke berøre anvendelsen af EU-reglerne vedrørende overtrædelser, statsstøtte og konkurrence. Kommissionen har navnlig ret til at anlægge et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvis den finder, at en medlemsstat ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler den i henhold til traktaten.
- (21) I 2020 bør Kommissionen vurdere, om denne afgørelse er tilstrækkelig og effektiv med henblik på at sikre de mellemstatslige aftalers overholdelse af EU-retten og en høj grad af koordinering mellem medlemsstaterne med hensyn til mellemstatslige aftaler på energiområdet.
- (22) Afgørelse nr. 994/2012/EU bør ophæves —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne afgørelse indføres en mekanisme for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen om mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter på energiområdet, som defineret i artikel 2, med henblik på at få det indre energimarked til at fungere så tilfredsstillende som muligt.
2. Denne afgørelse finder ikke anvendelse på mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter, som allerede i deres helhed er omfattet af andre særlige meddelelsesprocedurer i henhold til EU-retten.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

1. "mellestatslig aftale": enhver retligt bindende aftale mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande, der har indvirkning på det indre energimarkeds virkemåde og funktion eller på energiforsyningsikkerheden i EU; omfatter en sådan retligt bindende aftale også andre spørgsmål, er det dog kun de energirelaterede bestemmelser, herunder generelle bestemmelser, der gælder for disse energirelaterede bestemmelser, der udgør en "mellestatslig aftale"
2. "eksisterende mellestatslig aftale": en mellestatslig aftale, der er trådt i kraft eller anvendes midlertidigt, inden denne afgørelses ikrafttræden
3. "ikke-bindende instrument": en ikke retligt bindende ordning mellem en eller flere medlemsstater og en eller flere tredjelande, såsom et aftalememorandum, en fælles erklæring, en fælles ministererklæring, en fælles aktion eller en fælles adfærdskodeks, som indeholder en fortolkning af EU-retten, opstiller betingelser for energiforsyningen (som f.eks. mængde og pris) eller udviklingen af energiinfrastrukturer
4. "eksisterende ikke-bindende instrument": et ikke-bindende instrument, der er underskrevet eller på anden vis aftalt forud for denne afgørelses ikrafttræden.

Artikel 3

Meddelelesespligt vedrørende mellestatslige aftaler

1. Hvis en medlemsstat har til hensigt at indlede forhandlinger med et tredjeland for at ændre en eksisterende mellestatslig aftale eller for at indgå en ny mellestatslig aftale, meddeler den Kommissionen dette skriftligt så tidligt som muligt inden den påtænkte indledning af forhandlinger.

Såfremt medlemsstaten underretter Kommissionen om forhandlingerne, holder den berørte medlemsstat regelmæssigt Kommissionen orienteret om udviklingen i forhandlingerne.

2. Så snart parterne er nået til enighed om alle de vigtigste elementer af udkastet til mellestatslig aftale eller en ændring til en eksisterende mellestatslig aftale, og før de formelle forhandlinger afsluttes, forelægger den berørte medlemsstat dette udkast til aftale eller ændring for Kommissionen sammen med eventuelle dertil hørende bilag til forudgående vurdering i overensstemmelse med artikel 5.

Såfremt udkastet til en mellestatslig aftale eller ændringerne til en eksisterende mellestatslig aftale udtrykkeligt henviser til andre tekster, fremlægger den pågældende medlemsstat endvidere disse andre tekster, for så vidt de indeholder elementer, der kan have indvirkning på det indre energimarkeds funktionsmåde eller på energiforsyningsikkerheden i Unionen.

3. Ved ratifikation af en mellestatslig aftale eller af en ændring af en mellestatslig aftale fremlægger den berørte medlemsstat den mellestatslige aftale eller ændringen, herunder eventuelle tilhørende bilag, for Kommissionen.

Såfremt den ratificerede mellestatslige aftale eller ændringerne til den mellestatslige aftale udtrykkeligt henviser til andre tekster, fremlægger den berørte medlemsstat endvidere disse andre tekster, for så vidt de indeholder elementer, der

kan have indvirkning på det indre energimarkeds funktionsmåde eller på energiforsynings sikkerheden i Unionen.

4. Forpligtelsen til at underrette Kommissionen i henhold til stk. 2 og 3, finder ikke anvendelse på aftaler mellem virksomheder.
5. Enhver meddelelse i henhold til denne artikels stk. 1-3, artikel 6, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 1 og 2, gives via en internetbaseret applikation, som Kommissionen stiller til rådighed. De perioder, der henvises til i artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 6, stk. 3, begynder på den dato, hvor den fuldstændige meddelelse er registreret i applikationen.

Artikel 4

Bistand fra Kommissionen

1. Såfremt en medlemsstat underretter Kommissionen om forhandlinger i henhold til artikel 3, stk. 1, kan Kommissionens tjenestegrene rådgive medlemsstaten om, hvordan der kan undgås uforenelighed mellem den mellemstatslige aftale eller ændringen af en eksisterende mellemstatslig aftale, der er under forhandling, og EU-retten. Medlemsstaten kan ligeledes anmode om bistand fra Kommissionen ved disse forhandlinger.
2. Kommissionen kan efter anmodning fra den berørte medlemsstat eller efter anmodning fra Kommissionen selv og med den berørte medlemsstats skriftlige samtykke deltage i forhandlingerne som observatør.
3. Såfremt Kommissionen deltager i forhandlingerne som observatør, kan den rådgive den berørte medlemsstat om, hvordan der kan undgås uforenelighed mellem den mellemstatslige aftale eller ændringen, der er under forhandling, og EU-retten.

Artikel 5

Kommissionens vurdering

1. Kommissionen underretter inden seks uger fra datoen for meddelelse af det fuldstændige udkast til mellemstatslig aftale eller ændring heraf, inklusive bilag, og i henhold til artikel 3, stk. 2, den berørte medlemsstat om enhver tvivl, den måtte have om, hvorvidt udkastet til mellemstatslig aftale eller ændring heraf er forenelig med EU-retten, herunder især lovgivningen vedrørende det indre energimarked og EU's konkurrenceret. Kommissionen anses for ikke at nære en sådan tvivl, hvis den ikke har svaret inden for dette tidsrum.
2. Såfremt Kommissionen i henhold til stk. 1 underretter den berørte medlemsstat om, at den er i tvivl, meddeler den senest 12 uger fra datoen for meddelelsen som omhandlet i stk. 1 den berørte medlemsstat sin vurdering af, om udkastet til mellemstatslig aftale eller ændring heraf er forenelig med EU-retten, herunder især lovgivningen vedrørende det indre energimarked og EU's konkurrenceret. Kommissionen anses for ikke at have gjort nogen indsigelse, hvis den i løbet af denne periode ikke har afgivet en udtalelse.
3. Med den berørte medlemsstats samtykke kan perioderne i stk. 1 og 2 forlænges. De i stk. 1 og 2 nævnte perioder afkortes efter aftale med Kommissionen, hvis omstændighederne tilsiger det.

4. Medlemsstaten undertegner, ratificerer eller godkender ikke udkastet til mellemstatslig aftale eller en ændring af en eksisterende mellemstatslig aftale, førend Kommissionen har underrettet medlemsstaten om eventuelle tvivl, jf. stk. 1, eller, efter omstændighederne, har afgivet udtalelse i overensstemmelse med stk. 2, eller, i tilfælde af manglende svar eller udtalelse fra Kommissionen, før de i stk. 1 eller, efter omstændighederne, stk. 2 nævnte perioder er udløbet.

Ved undertegnelse, ratifikation eller indgåelse af en mellemstatslig aftale eller en ændring heraf tager den berørte medlemsstat størst muligt hensyn til den i stk. 2 nævnte udtalelse fra Kommissionen.

Artikel 6

Meddelelsespligt og Kommissionens vurdering af eksisterende mellemstatslige aftaler

1. Senest den [tre måneder efter denne afgørelses ikrafttræden] underretter medlemsstaterne Kommissionen om alle eksisterende mellemstatslige aftaler, inklusive bilag og ændringer.

Såfremt den eksisterende mellemstatslige aftale udtrykkeligt henviser til andre tekster, fremlægger den berørte medlemsstat endvidere disse andre tekster, for så vidt de indeholder elementer, der kan have indvirkning på det indre energimarkeds funktionsmåde eller på energiforsyningsikkerheden i Unionen.

Forpligtelsen til at underrette Kommissionen i henhold til dette stykke finder ikke anvendelse på aftaler mellem virksomheder.

2. Eksisterende mellemstatslige aftaler, som allerede er meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 eller 5, i afgørelse nr. 994/2012/EU eller artikel 13, stk. 6, litra a), i forordning (EU) nr. 994/2010 på tidspunktet for denne afgørelses ikrafttræden, anses for at være meddelt i henhold til nærværende artikels stk. 1, under forudsætning af at meddelelsen opfylder kravene i nævnte stykke.
3. Kommissionen vurderer mellemstatslige aftaler meddelt i overensstemmelse med stk. 1 eller 2. Såfremt Kommissionen efter sin første vurdering er i tvivl om, hvorvidt disse aftaler er forenelige med EU-retten, især lovgivningen vedrørende det indre energimarked og EU's konkurrenceret, underretter Kommissionen de berørte medlemsstater herom inden ni måneder efter meddelelsen af disse aftaler.

Artikel 7

Meddelelsespligt og Kommissionens vurdering af ikke-bindende instrumenter

1. Ved vedtagelse af et ikke-bindende instrument eller en ændring til et ikke-bindende instrument fremlægger den berørte medlemsstat det ikke-bindende instrument eller ændringen heraf, herunder eventuelle tilhørende bilag, for Kommissionen.

Såfremt et ikke-bindende instrument eller ændringen til et ikke-bindende instrument udtrykkeligt henviser til andre tekster, fremlægger den berørte medlemsstat endvidere disse andre tekster, for så vidt de indeholder elementer, der kan have indvirkning på det indre energimarkeds funktionsmåde eller på energiforsyningsikkerheden i Unionen.

2. Senest den [tre måneder efter denne afgørelses ikrafttræden] underretter medlemsstaterne Kommissionen om alle eksisterende ikke-bindende instrumenter, herunder bilag og ændringer heraf.

Såfremt det eksisterende ikke-bindende instrument udtrykkeligt henviser til andre tekster, fremlægger den berørte medlemsstat endvidere disse andre tekster, for så vidt de indeholder elementer, der kan have indvirkning på det indre energimarkeds funktionsmåde eller på energiforsyningsikkerheden i Unionen.

3. Forpligtelsen til at underrette Kommissionen i henhold til stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på aftaler mellem virksomheder.
4. Såfremt Kommissionen efter sin første vurdering mener, at foranstaltningerne til gennemførelse af det ikke-bindende instrument meddelt i henhold til stk. 1 og 2, kan være i konflikt med EU-retten, især med lovgivningen vedrørende det indre energimarked og EU's konkurrenceret, underretter Kommissionen den berørte medlemsstat herom.

Artikel 8

Åbenhed og fortrolighed

1. Medlemsstaten kan, når den fremlægger oplysninger for Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 1-3, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1 og 2, angive, om nogle af oplysningerne, hvad enten det er kommercielle eller andre oplysninger, hvis offentliggørelse vil kunne skade de involverede parter aktiviteter, skal betragtes som fortrolige, og om de fremlagte oplysninger kan videregives til andre medlemsstater.

Hvad angår de i artikel 6, stk. 2, eksisterende aftaler, foretager en medlemsstat senest den [tre måneder efter denne afgørelses ikrafttræden] en sådan angivelse.

2. Såfremt en medlemsstat ikke i overensstemmelse med stk. 1 har angivet, at oplysningerne er fortrolige, gør Kommissionen disse oplysninger tilgængelige i sikker elektronisk form for alle de øvrige medlemsstater.
3. Såfremt en medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 har angivet, at en eksisterende mellemstatslig aftale, en ændring til en eksisterende mellemstatslig aftale, en ny mellemstatslig aftale, et eksisterende ikke-bindende instrument, en ændring af et ikke-bindende instrument eller et nyt ikke-bindende instrument er fortrolig, stiller medlemsstaten en sammenfatning af de indsendte oplysninger til rådighed.

Denne sammenfatning skal mindst omfatte følgende oplysninger vedrørende den mellemstatslige aftale, det ikke-bindende instrument eller den pågældende ændring:

- a) genstand
- b) formål og anvendelsesområde
- c) varighed
- d) parterne
- e) oplysninger om hovedelementerne.

Dette stykke finder ikke anvendelse på de oplysninger, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1 og 2.

4. Kommissionen gør sammenfatningerne i stk. 3 tilgængelige i elektronisk form for alle de øvrige medlemsstater.
5. Anmodninger om fortrolighed i medfør af denne artikel begrænser ikke Kommissionens egen adgang til fortrolige oplysninger. Kommissionen sikrer, at

adgangen til de fortrolige oplysninger er strengt begrænset til de af dens tjenestegrene, for hvilke det er absolut nødvendigt at råde over disse oplysninger.

Artikel 9

Koordinering mellem medlemsstaterne

Kommissionen letter og fremmer koordineringen mellem medlemsstaterne med henblik på:

- a) at følge udviklingen i forbindelse med mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter tæt og tilstræbe konsekvens og sammenhæng i Unionens eksterne energiforbindelser med producent-, transit- og forbrugerlandene
- b) at påvise fælles problemer i forbindelse med mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter og overveje passende foranstaltninger til at tackle disse problemer og om nødvendigt foreslå løsninger
- c) på grundlag af bedste praksis og i samråd med medlemsstaterne at udvikle fakultative standardbestemmelser, som, hvis de anvendes, vil kunne forbedre fremtidige mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenters forenelighed med EU-retten væsentligt
- d) om nødvendigt at støtte udviklingen af multilaterale mellemstatslige aftaler eller ikke-bindende instrumenter, der omfatter flere medlemsstater eller Unionen som helhed.

Artikel 10

Rapportering og revision

1. Senest den 1. januar 2020 fremlægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af denne afgørelse for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.
2. I rapporten vurderes især, i hvilket omfang denne afgørelse fremmer de mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenters forenelighed med EU-retten og en høj grad af koordinering mellem medlemsstaterne med hensyn til mellemstatslige aftaler og ikke-bindende instrumenter. Den skal ligeledes vurdere denne afgørelses indvirkning på medlemsstaternes forhandlinger med tredjelande, og om denne afgørelses anvendelsesområde og de procedurer, den fastsætter, er hensigtsmæssige.

Artikel 11

Ophævelse

Afgørelse nr. 994/2012/EU ophæves.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Adressater

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand